

Bakkum

Vandaag is de opening van het kampeerseizoen. Een van de oudste campings van Nederland, kampeervereniging Bakkum, kent daarin een lange traditie. Iedereen stond dit weekeinde te trappelen van geduld om de caravan naar zijn plek te slepen, de kozijnen te soppen of het huisje weer in elkaar te zetten. Bakkum, bakermat van kamperend Amsterdam.

(Polygoonjournaal 1951)

Dit is de start voor de vreemdste veldloop die Nederland kent en die met atletiek niets te maken heeft, wel met kamperen. Al deze mensen rennen namelijk om het hardst om de plaats te veroveren waarop ze van de zomer graag letterlijk hun tenten willen opslaan. Het kampeerterrein in Bakkum moet telken jaren op deze wijze worden verdeeld, omdat er anders ruzie gemaakt wordt over de plaatsen. Dat wordt nu vermeden. Wie een nummer heeft veroverd is er nog niet. Hij moet direct bezit nemen van het terrein en dat kan op vele manieren gebeuren. Hij moet er in ieder geval een eigendom neerpoten

(mevrouw M. van Berkum)

Mijn caravan die staat daar verderop helemaal en eh ik ben al zo'n beetje klaar. Dus eh nou ja, dan help je elkaar natuurlijk. Dat is ook leuk. Het is wel eh een werk natuurlijk, maar het is ook wel weer leuk werk.

- Komt u hier eigenlijk al lang? Of eh ...

Ruim 50 jaar ja, een hele tijd, hè?

- En veel veranderd?

Niet zo veel, niet zo veel nee. Ik vind het wel lekker zo, zoals het nou is.

- Wat dan? Waarom is het lekker hier?

Lekker, lekker, eh ja. Je bent buiten hè? Ik zit in Amsterdam, in de Jordaan, ook heerlijk, maar zomers vind je dit wel lekker ja.

- Het is hier eigenlijk ook toch een soort Amsterdam op de camping?

Niet meer hoor, niet meer, vroeger wel, maar dat is niet meer.

- Hoe was het dan vroeger?

Ja eh, Amsterdammers zaten hier en wat Zaanders, maar nou zitten ze van het hele land hier, ook veel uit Duitsland zitten hier.

- En mengt dat een beetje?

Eh met de Zaanders wel, voor de rest nou nee. Ja, nou laat ik niet liegen, daar die komen uit Zutphen, die staan hier dus nou voor het derde jaar. Ja, daar kunnen we heel leuk mee opschieten ook.

(Polygoonjournaal)

Er zijn er die uit Amsterdam of Zaandam of waar ze ook wonen een heel zomerhuisje hebben meegenomen en die dat meteen maar beginnen op te bouwen. Er zijn er ook, en dat zijn de echte kampeerders, die met een paar handgrepen de tent opzetten en meteen blijven.

(mevrouw J. van de Hoek)

We hebben hier dus eh gas. Het lijkt heel echt, maar het gaat dus via een slangetje buiten van de gasfles, butagas. En en ja elektra hebben we dus ook sinds een jaar of zes, ja zoiets zes jaar, maar dat is maar een bepaald gedeelte hier van de camping die dus eh elektra heeft. En nou ja, onze koelkast,

dat kan niet missen, vroeger hadden we die op gas, maar nu is dat allemaal elektra. Er staat wat in ook, kijk even, een dooie kip. Nou en eh dan hebben we hier onze slaapkamer. Mag wel even binnenkomen. Nou, het is voor andere mensen die zeggen: 'Oh, wat een klein bedje!', maar in Bakkum is het heerlijk.

(meneer A. keizer)

Kijk, ome, ome Greet eh tante Pietje, tante Klaasje, dat bestaat niet meer. Dat is echt vroeger, was dat echt voor ja meer toch voor arm ... minder draagkrachtigen, maar ...

- En nu?

Ja, dat verandert wel. Oké nu zitten er ook ja internisten, en eh economen, dat soort allemaal, wat vroeger toch niet was. Je werd er eigenlijk een beetje met de nek aangekeken, maar nu niet. Nu ontdekken ze gewoon dat ja dat bos heerlijk is en eh zo.

- En hoe vindt u dat?

Nou, als de mensen gewoon doen net zoals iedereen, vind ik het heerlijk. Nee, ik vind het nou niet zo verkeerd. Dat zeggen ze bij ons in de buurt ook: 'Die yppen komen eraan.' Maar ze brengen toch een bepaalde inbreng. Nee, ik vind het niet, ik vind het niet verkeerd.

(Polygoonjournaal)

Hoe het zij. Iedereen heeft in Bakkum zijn plaatsje onder de bomen gekregen. Over enkele weken hebben ze datzelfde plaatsje onder de zon, in de buitenlucht ver van de grote stad en dat betekent: gezondheid.